

Prispeval Savo Radjenovič
Sreda, 11 Februar 2009 11:00

Stranski projekt dveh mojstrov minimalizma, rahlo otožnih harmonij in bridkega muziciranja **Alana Sparhawk**

(
Low
) ter
Marka Kozeleka

(
Red House Painters

,
Sun Kil Moon

) jasno pokaže, da tudi nežna duša občasno potrebuje skok v bolj razburkane vode, da občasno iz nuje zaplava na odprto morje. V tem primeru morje trših rockovskih ritmov in jeznih kitarskih prijemov. Vzpodbudno.

Za tisto peščico ljubiteljev minimalistične godbe je Retribution gospel choir nedvomno predstavljal enega bolj pričakovanih albumov lanskega leta. Njuno sodelovanje se je začelo že leta 2005, kjer sta na raznih turnejah v živo preigravala svoje v novo, tršo obleko preoblečene komade ter priredbe raznih bolj znanih avtorjev, kot so **Neil Young** in seveda **The Rolling Stones**. Dober odziv poslušalcev je botroval temu, da je leta 2008 pri založbi Marka Kozeleka Caldo Verde izdelek le ogledal luč dneva, kjer pa je Kozelek sodeloval le še kot producent. Poleg Alana Sparhawk (kitara, vokal) je v zasedbi še en član mogočnega tria Low Matt Livingston ter Eric Pollard, bobnar manj znane zasedbe No Wait Wait iz Dulutha.

Prvi pokazatelj Sparhawkove težnje po glasnejših zvokih je bil že zelo soliden izdelek **The great destroyer**

(2005), sicer predzadnji v vrsti albumov skupine Low. Vsekakor je za oboževalce tega tria Retribution gospel choir dobrodošel dokaz, da Alan ni le mojster počasnih prijemov in umirjenega »downtempa«. Nekateri kritiki se radi pošalijo, da je na tem ploščku zaslediti celo kakšen kitarski solo. Kakorkoli, vse prej kot dolgčas je Alana slišati razposajenega s kitaro v roki v vodah prvinskega r`n`r-a. Hkrati jim je uspelo ustvariti izdelek, ki po čutni plati ne izhaja daleč od njihovega glasbenega bistva.

Iz skupka desetih komadov veje močan pridih žanra, ki je po mojem mnenju precej neposrečeno poimenovan »slow core« ali »sad core«, le da tokrat žalost in umirjeno lepoto zamenjajo jeza in frustracije. Odlično se v novi preobleki obneseta komada Take your time in Breaker, ki sta sicer že v originalni različici iz zadnjega albuma Low **Drum`s and gun`s** (2007) presežka, vendar ju tukaj spoznamo v povsem drugih razsežnostih. Izpostaviti velja še What she turned into, ki je s sicer povsem pristno rockovsko sestavo in preprostim besedilom prava osvežitev za trenutne mlačne popoldneve.

In prav preprosta besedila so druga močna točka Alana Sparhawk, predvsem njihova interpretacija in uglasbitev. Če že delujejo nekako klišejska, hodijo z roko v roki s glasbo in

Prispeval Savo Radjenovič
Sreda, 11 Februar 2009 11:00

Alanovo nežno barvo vokala.

Končno, Retribution gospel choir je zelo spodoben in predvsem vzpodbuden rockovski izdelek ljudi, ki jim je domovina v prvi vrsti svet nežne in precej introvertirane glasbe, ki pa s tem izletom nikakor ne razočarajo ne svojih gorečih podanikov, kot tudi ne povsem slučajnega poslušalca, ki je doma v ritmih r`n`r-a.

- **Ocena: 7.5/10, soliden prvenec v širnem polju klasične rock godbe**